

Інтерв'ю

Респондент: Кудин Поліна Іванівна

Розкажіть про своє ставлення до радянського минулого.

- Ну, не дуже воно мені подобається, порівняно із теперішнім життям, я б вже того не хотіла мати. Зараз ти маєш більше якихось...
- Свобод?
- Так, свобод.

А чи було щось, що можна було б назвати плюсами того періоду?

- Там були і свої плюси, була така організація, як “Профсоюз” і якщо у нас відчисляли певні, ці самі, проценти, коли ми працювали, то ці гроші собі у цій організації були, і ти могла наприклад, раз у рік взяти путівку, й поїхати кудись полікуватися у санаторій. Ну і платили ми тільки 10 процентів від цієї путівки, копійки платили. Були оце свої плюси. Потом, ще було, зараз як, якщо людина в селі має город і у неї залишаються ці лишки, то вони просто пустують, а тоді було, що люди насаджували, щоб більше було і були такі організації, як Районне Споживче Товариство (РАЙСТ) і у ній була така – заготконтора. І от у кожному селі були такі заготівельні пункти, і там людина могла здати чи то квасоллю, чи то яблука, чи то у тебе є лишня картошка. Тобі платять гроші за нього, скільки воно там коштує за кілограм. Отак через це і ця контора має, що завести у магазин і ти маєш копійку.

Які плюси ви бачите сьогодні, в порівнянні з радянським періодом?

- Пам'ятаю як раніше казали: «Прийдеш у магазин полки пусті і тільки з консервацією помідори 3-ох літрові стоять». Якщо привезли продукти, люди в чергу стали й розібрали, кому попало, кому не попало. Зараз можна спокійно зайти у магазин і купити собі те, що ти хочеш й у тій кількості, якій ти хочеш. Зараз люди виходять продають те що, хочуть, а

тоді не можна було. Називали їх спекулянтам. А якщо перепродуєш це ще гірше.

Як на вашу думку відрізняється сучасна людська праця від радянської?

- Ну, сучасна, мені кажеється зараз робиш і ти дійсно заробляєш те, чого коштує ця праця. А тоді що? Казали: «Ой, безплатні учоба, медицина». А за рахунок чого вона була такою, за рахунок того, що ці баби в селі бідні, вони за той кілограм сахару, на полі сапали буряк і в таку жару, і їм копійки платили, а ціна за все це була великою. Зараз ти працюєш і твоя праця ціниться, а тоді що?

А чи могли б ви навести певну ситуації із свого життя, коли ваші переконання допомогли вирішити певну ситуацію?

- Можу навести не свій приклад, а приклад моєї матері. Вона сама із села. Вона дуже тяжко працювала у полях і в неї є перша чи то друга група інвалідності. Тому її перевели працювати нянькою у дитячий садок. І тут прийшов голова колгоспу й захотів пристроїти свою жінку сюди замість неї, а її перевести на кухню у колгосп поваром. Вона ж зразу почала казати:
 - «Я туди не піду там тяжко, носити по всьому селу їжу».
 - «Ну значить, ти не працюєш».
 - «Як не працюю?»
 - «Можеш завтра на роботу не виходити».
- Поїхала вона до району, а там була, як казали Комуністична партія і був парторг. Він був, як начальник всім районом, над цими головами колгоспів. Ну, приїхала вона така сільська жінка у грязних чоботах, а там таке приміщення з коврами було. Підійшла до секретаря і сказала, що їй до цього ж парторга треба. Їй сказали почекати, але не вигнали. От вона до нього зайшла й каже: «Приїхали подивитися чи є у нас ця партія, чи немає», й розказала всю цю ситуації. Вона розказує, що він набирає й каже:

- «Дайте мені Княжики, дайте мені того й того; У мене тут є така то жінка, щоб завтра була відновлена на своїй роботі. Понятно?».

- «Так».

- Її й справді відновили на роботі, але жінку голови колгоспу так і не прибрали. Так вони у двох й робили.

Що на вашу думку поєднує нас із демократичним світом, та що відрізняє від Росії та інших країн з тоталітарним режимом?

- А що тут сказати. Ми вільний народ. Коли ми стали демократичною державою ми наче на світ народилися, а то таке забите село було. Навіть штанів купити не можна було.

Яким ви бачите майбутнє України і що потрібно для цього зробити?

- Нам головне, росіян цих перемогти, а там воно вже буде. В ЄС ми вже записалися, в НАТО ми вже записалися. Головна проблема, це ці орки.

Останнє питання. Чи маємо ми протистояти ворожій пропаганді. І чи потрібно нам вести свою українську пропаганду?

- Головне його не слухати отого всього й не нервувати. Я коли бачу цю пропаганду, просто її пропустила поз вуха й не зациклююсь. Звичайно, в нашій державі має бути своя пропаганда та свої цінності. Оці наші новини про героїзм та щоденні подвиги наших людей, різні історії про волонтерів....Чи то такі як малі діти наші збирають гроші для захисників – вони дуже важливі для нас. Це потрібно знати кожному які ж ми мужні, сильні, безстрашні... Таку пропаганду потрібно вести, вона дає сили нашому народу, без неї вороги нас доб'ють своєю пропагандою.

